

ชื่อเรื่อง การค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟู
สมรรถภาพปอดของผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โรงพยาบาล
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผู้เขียน นางปวีณา สุขเก่า

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ วรรณฤทธิ์
อาจารย์ ดร. มยุลี สารัญญาติ

ประธานกรรมการ
กรรมการ

บทคัดย่อ

โรคปอดอุดกั้นเรื้อรังเป็นความเจ็บป่วยเรื้อรัง ซึ่งมีอาการเหนื่อยหอบ เป็นอาการที่พบ
ได้บ่อย ดังนั้นผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังจึงมีความทันทานในการออกกำลังกายและการทำหน้าที่
ของร่างกายลดลง การฟื้นฟูสมรรถภาพปอดเป็นวิธีการหนึ่งในการลดอาการเหนื่อยหอบ ทำให้
ความทันทานในการออกกำลังกายและการทำหน้าที่ของร่างกายดีขึ้น การศึกษาเชิงปฏิบัติการครั้งนี้
เป็นการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอดของ
ผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ที่มารับการตรวจรักษาที่คลินิกโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โรงพยาบาลปาย
จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2552 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 กลุ่มตัวอย่างมี
2 กลุ่ม คือ กลุ่มก่อนการใช้แนวปฏิบัติ (จำนวน 25 ราย) และกลุ่มหลังการใช้แนวปฏิบัติ (จำนวน 28
ราย) เครื่องมือดำเนินการศึกษาคือ แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอดของผู้ที่
เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่บ้าน พัฒนาโดย กนกพิณ อยู่ภู (2551) โดยประเมินประสิทธิภาพของการ
ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ได้แก่ ระดับความรุนแรงของอาการหายใจลำบาก ความทันทานในการ
ออกกำลังกาย พฤติกรรมการออกกำลังกาย และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการออกกำลังกาย
วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบค่าทีสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความรุนแรงของอาการหายใจลำบากในผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังกลุ่มหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอดน้อยกว่ากลุ่มก่อนการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอด
 2. ความทนทานในการออกกำลังกาย ซึ่งประเมินจากระยะทางที่เดินได้ใน 6 นาที ในผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังกลุ่มหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอดมากกว่ากลุ่มก่อนการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอด
 3. พฤติกรรมการออกกำลังกายในผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังกลุ่มหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอดดีกว่ากลุ่มก่อนการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอด
 4. การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการออกกำลังกายในผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังกลุ่มหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอดดีกว่ากลุ่มก่อนการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอด
- ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าควรมีการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพปอดไปใช้ เพื่อให้การดูแลผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Pulmonary Rehabilitation Among Persons with Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Pai Hospital, Mae Hong Son Province

Author Mrs. Paweena Sukka

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Taweeluk Vannarit	Chairperson
Lecturer Dr. Mayulee Somrarnyart	Member

ABSTRACT

Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD) is a chronic illness which dyspnea is a common occurrence. For this reason, persons with COPD usually have exercise intolerance and a decrease in functional capacity. Pulmonary rehabilitation is one of the ways to lessen dyspnea resulting in the increase of exercise tolerance and functional capacity. This operational study aimed to determine the effectiveness of implementing clinical practice guidelines (CPG) for pulmonary rehabilitation among persons with COPD attending the COPD clinic, Pai hospital, Mae Hong Son province, from September 2009 to February 2010. There were 2 groups of subjects, before and after implementing CPG (n=25 and 28, respectively). The study instrument was the CPG for pulmonary rehabilitation among persons with COPD living at home developed by Kanokpin U-phu (2008). Outcomes of the CPG measured were dyspnea severity, exercise tolerance, exercise behavior, and perceived exercise self-efficacy. Data were analyzed by using t-test for independent group.

The study results revealed that:

1. Dyspnea severity of the group after CPG implementation was less than that of the group before CPG implementation.
2. Exercise tolerance which was measured by 6 minute walk test of the group after CPG implementation was more than that of the group before CPG implementation.
3. Exercise behavior of the group after CPG implementation was better than that of the group before CPG implementation.
4. Perceived exercise self-efficacy of the group after CPG implementation was more than that of the group before CPG implementation.

The results of this study demonstrate that the CPG for pulmonary rehabilitation should be implemented so that the quality of care for persons with COPD can be improved.